

woonwinkel IN SOEST

Smullen in een oude zuivelfabriek

De ene woonwinkel is de andere niet. Een echt bijzonder adres is Spoor 38 in Soest, een voormalige zuivelfabriek vol industriële hebbedingen. Veel binnenhuisarchitecten en winkelinrichters weten de winkel te vinden. Maar Spoor 38 staat ook gewoon open voor wie graag iets met een ruig randje aanschaft.

HELEEN DE BRUIJN

Hou je van oude spullen? Van bladerende verf op meubels? Van authenticiteit? Van stoer en robuust? Van een interieur dat leeft? Maak dan eens de rit naar Spoor 38 in Soest. Het is smullen!

Een oude zuivelfabriek is het decor van deze, welhaast unieke woonwinkel, die net een jaar open is.

De zuivelfabriek aan de Middewijkstraat staat er sinds 1906. Tot 1943 werden er onder meer melk en boter geproduceerd. Later werd zij een kaaspoederfabriek. Tot 1975, toen de fabriek sloot en het gebouw werd omgetoverd tot meubelzaak. Die verhuisde bijna drie jaar geleden naar een andere plek in Soest.

De oude zuivelfabriek, met een oppervlakte van ruim 600 vierkante meter, stond anderhalf jaar leeg, totdat ze werd herontdekt door Jeroen Speksnijder.

DONKER HOL

„Toen ik hier kwam, was alles netjes afgewerkt met gipsplaten, zelfs de ramen. Het was een groot, donker hol. Ik heb alles gestript. Er kwamen ramen tevoorschijn in originele stalen sponningen, er bleek een oven in te zitten en tegeltjes tegen de muren. De oude zuivelfabriek kwam weer tevoorschijn.”

Het assortiment van de winkel past naadloos in een omgeving als die van zo'n oude zuivelfabriek. Hier, in dit stukje industrieel erfgoed, wordt klein industrieel erfgoed bewaard en weer verkocht. Speksnijder heeft er niets aan opgeknapt, alleen maar gestript en waar het plafond uit lelijke balken bestond, heeft hij het dichtgetimmerd met een paar oude deuren.

Voor de rest is de fabriek, zoals zij toen was, met heel veel verschillende ruimtes, waar je steeds iets nieuws ontdekt.

In Spoor 38 struikel je niet meteen over de spullen, maar er staat wel veel. Heel veel. Dit is het enige museum waar je gratis naar binnen mag en waar je ook iets kunt kopen, grapt Speksnijder.

Jeroen Speksnijder runt zijn zaak met medewerkster en styliste Angélique Grooters.

Hij is al van jongs af aan bezig met oude spullen. „Het is mijn passie. Toen ik zeven was, struinde ik het grofvuil langs de straat af en verkocht de spullen op een rommelmarkt in Amersfoort. Met mijn

Jeroen Speksnijder in zijn winkel. „Ik koop spullen voor de winkel op in Hongarije, Frankrijk en België.” FOTO'S SASKIA BERDENIS VAN BERLEKOM

moeder zat ik de prijsjes erop te plakken. Later had ik een eigen bedrijf in waterkoelers. Dat bedrijf heb ik twee jaar geleden verkocht. Nu kan ik in Spoor 38 mijn passie kwijt.”

„Het aanbod is brocante in com-

« **Die flesjes met allerlei stoffen erin komen uit de inboedel van een oude school, evenals de schoolkaarten.**

Jeroen Speksnijder

binatie met industriële producten, veelal van hout en ijzer,” zo omschrijft Speksnijder Spoor 38.

De ruimte staat vol met oude, houten (klep)banken, schoolbankjes, tafeltjes, kastjes, krukjes en kasten in alle soorten en maten. De verf is er half af, maar vaak nog met mooie, originele kleuren.

TALLOZE LAATJES

En dan de afdeling ijzer. Gietijzeren apothekerskasten, ja, met de roest erop, oude, ijzeren archiefkasten met talloze laatjes, oude postsorteerbureaus met talloze vakjes, staande kapstokken, ijzeren lockers, een oude munitiekast, een ijzeren rookkast en een bonte verzameling ijzeren lampen. Van die heel grote. En daarbij oude schoolkaarten, klossen garen, weegschalen, kopjes en schoteltjes, vitrinekastjes met opgezette torretjes, schelpen of flesjes met allerlei stoffen erin. „Die

flesjes komen uit de inboedel van een school, evenals de schoolkaarten,” vertelt Speksnijder.

De meeste spullen haalt hij uit het buitenland. Veel uit het Oostblok, Frankrijk en België. „Daar worden oude, afgeschreven spullen niet meteen weggegooid. Die gebruiken ze opnieuw of ze verkopen het. Als in Nederland iets wordt afgeschreven, wordt het meteen vernietigd. Vandaar dat ik uit Nederland niet veel heb. Ik koop bijvoorbeeld geregeld spullen op van zigeuners in Hongarije. Dat zijn de handelaren. Het zijn soms complete boedels uit fabrieken en kantoren.

Die klossen garen komen uit een textielabriek. De lampen zijn ook fabriekslampen: hanglampen en 'bureaulampen' die op de werkbanken waren vastgeschroefd. Groot, robuust, maar zo mooi. Lampen zijn echte sfeerbepalers in een interieur. Daar wordt vaak op bezuinigd, maar als je een mooi, veelal strak ingericht jarendertighuis hebt, is het de kunst om nieuwe meubels te combineren met oude elementen, zoals zo'n enorme lamp boven de eettafel of een ijzeren kast met heel veel laatjes.”

Veel binnenhuisarchitecten en winkelinrichters weten de winkel inmiddels te vinden. Woonbladen beschouwen Spoor 38 als een van hun lievelingen. „Bijna wekelijks komen ze hier spullen lenen voor fotoshoots voor hun bladen. Dat robuuste, stoere ijzer in het interieur, dat is nu dé trend.”

De trots van Spoor 38

De grote trots van Spoor 38 is een postsorteerkast uit de jaren vijftig, uit Frankrijk. „Ze zijn zo mooi en heel schaars,” vertelt Jeroen Speksnijder. „Er staat er hier een zoals die was, met de Parijse postcodes er nog op. Maar ik heb er ook eentje die helemaal is geloofd, gepolijst en gevernist. Het is, voor wie de kast in zijn kamer durft te zetten, een heel functioneel meubelstuk. Ik heb er thuis ook een staan. Mijn kinderen en ik zitten er aan met een laptopje en de vakjes gebruiken we voor mijn administratie en de tekenspulletjes van de kinderen.” Prijs: 1300 euro.

De naam Spoor 38 is een combinatie van het huisnummer van de zuivelfabriek en het feit dat achter de fabriek een spoorlijn loopt. Het logo van Spoor 38 is het logo van de oude zuivelfabriek. Jeroen Speksnijder vond bij het strippen van het pand op zolder een heleboel kartonnen doosjes waar vroeger de roomboter in werd verkocht. Het logo stond er nog op.